નિર્મળકૃત.

ભાગ પેહલો.

સાખી.

સંગતિકા મીઠે સમાનિકા,
વળી વધે વિ મોહ;
નિર્મળ કહે સુણો સંતજો,
અતિ ઉપજે મોહ.

સુરત ન્યુ સોદાગર પ્રેસમાં
દુર્લભરામ મંછારામે આ પુસ્તક
છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

સંવત ૧૯૪૪. સને ૧૮૮૮.

કીંમત ૪ આના.

નિર્મળકૃત. ૭૬૨૨
ભાગ પેહેલો.

મંગળ સાખી.

ગુરૂ મૂરત ગત ચંદ્રમાં, સેવક નેન ચકોર;
આઠ પે'ર નિરખત રહે, ગુરૂ મૂરતકી ઓર. ૧
શ્રી ગુરૂ ચરણ સરોજ રજ, નિજ મન મુકર સુધાર;
વરણો રઘુવર વિમલ જસ, જો દાએક ફળ ચાર. ૨
મંગળ મુનિ મજદી મુનિ, શકલ ધર્મ મુનિ ધીર;
રિદ્ધિવર સિદ્ધિવર મુક્તિવર, સિતાપતિ રઘુવીર. ૩
સુમરણ એસો ચાહીએ, જાકો ધરીએ ધ્યાન;
સત, ત્રેતા, દ્વાપર, કળી; ચારો જુગ પ્રમાણ. ૪
એક બુંદ સરીતા વહી, ભીન ભાવ ન હોય;
સંત મીલે ભગવાનકુ, મિલ ગાવે સબ કોએ. ૫
બિન સત્તસંગ ન હરીકથા, તા વીન મોહ ન ભાવ;
મોહ ગએ બિન રામપદ, હોવે ન દ્રઢ અનુરાગ. ૬
મોમે ગુણ કછુ હે નહીં. તુમ ગુણ ભરે જહાઝ,
ગુણ અવગુણ ના વિસરીએ, પ્રભુ બાંહેગ્રહેકી લાજ. ૭

ચૌદા ચાર અઠારહે, નવ ખટ કીને તાલ;
તુલસિ ભેદ જાને બિના, જીઉ ધુમે ચકડાળ. ૮
ચૌદા ચરણ દસ નેત્ર હે, માથા વાકો પાંચ;
બોલનહારા ચાર હે, સંતો કરો બિચાર. ૯
જુઠી કાયા કહત હે, હમ માના ઇતબાર;
જુઠે સંગ કોઈ ના કરો, તે દેઉ જુઠે સાથ. ૧૦
મળ-મૂત્રકી દેહમે, કહાં બસે કિરતાર;
જાણત હોએ સો બોલીઓ, નાહિતો લાગે પાપ. ૧૧
આસપાસ સબ સ્વેત હે, સ્વેત બીચ એક શ્યામ,
શ્યાંમ બીચ એક પૂતળી, તાંમે બેઠે રામ. ૧૨
ચાર રંગકો ચક્ર હે, બિચમે ચમકે તાર;
ગુરૂ ગંમહોએ સો શોધીયો, તીન લોક ઉજીઆર. ૧૩
એહી જગતકી ભૂલ હે, પરખે ના પરખાએ;
હરિજન વાકો જાણીએ, જબ રામનામ દરશાએ. ૧૪
તિલભર જોગી દેખીઆ, જવભર જટા બડાએ,
સવા હાથકો હાડ હે, તાં મધે દરશાએ. ૧૫
જણાધારીકે બીચમે, શંભુકો સ્થાન હે;
ઇંડ માયાકે બીચમે, સદ બ્રંમ પરકાશ હે. ૧૬
જો સમુજા શો શીવહે, મૂર્ખકો ગંમ ના પડેહી;

એસે માઆ બ્રંમ દાનુ એકહે, નિર્મળ હોએ સો ધનક
રહી. ૧૭

॥ ૫૬. ॥

(તુમ બીન મોરી કોણ ખબર લે-)એ રાહ.

બિધન હરણ ગૌવરીકે નંદન, સુમર સદા સુખદાઈરે—
બિધન હરણ. ટેક.
જે સુમરેશે પાપ કટતહે, નિર્મળ બુદ્ધી હોએ મોરીરે—
બિધન હરણ. ૧.
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિકે દાતા, કંઠ કોએલ કરો મોરીરે-
બિધન હરણ. ૨
અવગુણ બહુત નહિ ગુણ એકો, ચુક માફ કરો મોરીરે
બિધન હરણ. ૩
નિરમળદાસ સંતનકો સેવક, ગુરૂ ચરણન લપટાઈરે—
બિધન હરણ. ૪

॥ રાગ ઢોળ. ॥

- પાંચ તત્વકો ઘાટ, અંગગ તઈઆર હે;
મન બુધ ચીત અહંકાર, શાક્ષી સાથહે. પાંચ. ૧

જ્યું સ્વપનેકી બાત, ઘાટ દર્શાત હે;
સોઇ માયાકા રૂપ, હંસ તાંહા જાતહે. પાચ. ૧
એસા ગ્યાન બિચાર, કોઈ ઠેરાતહે;
દેહિ દરશ મિટજાત, આતમ દરસાતહે પાંચ. ૨
નવ દરવાજા મુંદ, દશો પ્રકાશહે.
સોઈ માયાકા રૂપ, બ્રંમ દરસાતહે. પાંચ ૩
માઆસે સમજા ભરમ, કર્મ કટજાત હે;
દસ ઇંદ્રીકા સ્વાદ, સકળ મિટજાતહે. પાંચ. ૪
લાખનમે કોઇ એક, શિખર ચ્હડીજાતહે;
જીભ્યા ઇંદ્રી એક નાળ. કાળકો ખાતહે; પાંચ. ૫
અનુભવ બિનાકા ગ્યાન, ફોગટ કહેવાત હે;
નિર્મળદાસ સતલોક, બ્રંમ દરસાતહે. પાંચ. ૬

॥ રાગ ઢોળ. ॥

પરનારીકો સંગ દેખ કબીરા રોવહી, જગતકો ધૂળ
મિલાઇ; અકેલી ખેલહી. પરનારીકો૦ ટેક.
આયો જગતમા શીવ, જીવ નહી જાનહીં;
સંગતસે જીવ હોએ, શીવ નહીં પાવહી. પર. ૧
પઢગએ બેદ પુરાણ, ભેદ નહીં જાનહીં;

બ્રંમકી દાસી હે માયા, આપણુ કરીજા નહીં.
. પર. ૨

એકડે એકકા ગ્યાન, સમજ મન લાવહી;
બગડે જગ્તકી જાળ, આપ ફસ જાવહી. પર. ૩
મિલે કોઈ પૂરા સંત, ગ્યાન દરશાવહી;
તવ હોવેબી ગ્યાન, પરમ પદ પાવહી. પર. ૪
બ્રંમ અગની ઉદરકાર, વીજ કોઈસે કહી;
ફીરના ઉગનકી આસ, પાંચ્યા સંગ ભેટહી. પર. ૫
નિરમળદાસકા ગ્યાન, સમજ મન લાવહી;
આવાગવન મિટજાએ, પરમ પદ પાવહી. પર. ૬

॥ ભજન.॥

માયાબીન બિજ ન હુવારે, કોઇ ગેટ સમજ બ્રંમ હુ-
વારે ॥ માયા. ॥ ટેક.
જીને જાના બિજ વિસ્તારારે, શોતો ખેલત ન્યારા ન્યા-
રારે ॥ બિજ પદ તાહાં માયા પસારા, કા હુવારારે. ॥
માયા. ॥ ૧ ॥ માયાસે સદ ઉકારા, ચારો વેદ વના
વિસ્તારા;॥ માયા સેવતાહે ન્યારા, અલગ નહીં હુવારે.
માયા. ॥ ૨ ॥ હંમ રામ કષ્ણ બ્રંહ્મ જાણા, પેહલાદ

કા રાખા પ્રાણા; ॥ ભાસ પરી તાહાં માઆ, બ્રંહ્મ નહીં હુવારે. ॥ માઆ ॥ ૩ ॥ જીને એક બ્રંહ્મ પ્રકાશા, દુતીઆકા ભાવ નહીં રાખા; ॥ સોતો ખેલે ગેબંક મહીં, નિરમળ જોગી હુવારે. ॥ માઆ. ૪.

॥ ભજન. ॥

ચારો બેદમાં પચપચ મરીરે, માઆ બિના બસ્તુ ન
જહીરે. ટેક.

ચારો બેદમાં કુટ ન ભઇરે, સબ અપનાંઅપની કહીરે.
અપને ઘર સુમતી નાહીં, સમજ બીના હારીરે.
માઆ૦ ચા૦ ૧

કોઈ સમજે સુરાપૂરા, માયાસે બ્રંહ્મ નહીં દૂરા;
જેની શબ્દમા સુરતી લાગી, હીરામે બીંધી કણીરે.—
માઆ૦ ચા૦ ૨

એસે માયા બ્રંહ્મ દોનો એકા, કોઈ છોટા કહે કોઈ મોટા
એતો ગેટ ગુરૂકી હે ન્યારી, -સમજ બલીહારીરે.
માઆ૦ ચા૦ ૩

જીને અગમનોગમ પેછાના, સોતો આપમેઆપ દિવાના
નિરમળદાસ લાગી તાળી, નાગ શીર મણીરે-
માઆ૦ ચા૦ ૪

॥ પદ. ॥

પેહેલે માઆ પિછે બ્રંમહે, ઘટ સોધલે ભાઇરે;
ભેદ બ્રંમના છાંડકે; ગુરૂ ચર્ણમે આઈરે. પેહેલે. ટેક.
માઆ દીપક જાનહે, સુરતા કરબાતીરે;
પ્રેમકા તેલ જળાએકે, નીશદીન પ્રકાશીરે. પેહેલે. ૧
ઘટ માઆ પ્રતીબિંબહે, સુરતી સબ્દસે લાગીરે;
રરંકાર નીજ મંત્રહે, જલકે દીન રાતીરે. પેહેલે ૨
યા તન બિંબા માઆ પડી, શબ્દહુ મીશરી છાણીરે,
કોઇ સંત રસ રેડકે, સુરત પરકાસીરે. પેહેલે. ૩
ભેદ બ્રંમના જાણકે, ભટકે બહુ ભાતીરે;
નિર્મળદાસ સતગુરૂ મીલે, ઘટમે પરકાસીરે. પેહેલે. ૪

॥ પદ. ॥

માયા ત્યાગી બ્રંહ્મ બીપ્તહે, ગ્યાની કરોને બીચારારે;
માયાકે આધારસે, બ્રંહ્મ કીઆ પસારારે. માયા. ટેક
અગમ ભાન પ્રગટ ભયા, મીટગયા અંધીયારારે;
બિના નેત્ર સૂઝે નહીં, કાહાં ધુપ ઓર છાયાંરે.
માયા. ૧
માઆ પડી અપને ઠામમે, દેખ બ્રંહ્મ લલચાયોહે;

ગઠડી બાંધ શીરપર ધેરા, તવ સંગમે આયા જાણીકે.
માયા. ૨

માઆ પૂછનલાગિ બ્રંમસે, બ્રમ આયાકે નાહીરે;
દસે માસ બાહેર ગીરા, વામે બ્રંમહે કે નાહીરે.
માયા. ૩

એસા સંકટ જાનકે, ગુરૂ ચરણમે આયારે;
નિરમળદાસ નિરભે ભએ, ગુરૂ પદ દરસાઈરે.
માયા. ૪

॥ પદ. ॥

કથની પાપકા મૂળહે, હમ રામ ઉપાસીરે. કથ. ટેક.
કથત કથત ચારો જુગ ગએ, કાહાં થાગ ન લાગારે.
આવાગવન લાગારહા, ત્હાંસે નામ સંભારારે.
કથની. ૧

કથા પુરાણ નિત્ત સુણે, અંતર બીચ ટાટીરે;
ગુરૂકા શબ્દ જાણે બિંના, ફીરા લક્ષ ચોરાશીરે;
કથની. ૨

સબ સંતનકી સાખહે, તન મન ધંન વારીરે;
સતભકતીકે કારણે, લઈ પૂત્ર સંધારારે; કથની ૩
બેદ જગતકી જાળહે, કોઈ મર્મ ન પાઆરે;

નિર્મળદાસ સતગુરૂ મીલે, સબ કુટ મિટાઇરે. કથ. ૪

પદ. (મડી.)

ખસમન ચીનહે આપના, કાહા કરત બડાઈરે;
કામ ક્રોધ મદ લોભમે, સારી ઉંમર ગમાઇ. ટેક.
બિન દોરી બંધનપરા, મે'રા મન ભાઇરે;
અંતઃકાળ વહી ગયા, મૂઢા કા જાઈરે. ખસમન. ૧
મેરીમેરી કર્તે જન્મ ગયા, તેરે સંગ ન આઇરે;
અબહુ ચેત પિયાકુ મિલી, તોએ કાલ ન ખાઇરે.
ખસમન. ૨
સંગત કરો સત નામકી, દૂર્મત નહીં આઇરે;
પાચ પચીસકે બાચમે, બેઠે અદલ જમાઇરે. ખ૦ ૩
નિર્મળ હોઈ પિયાકુ મીલે, જબ સતી કહાંઈરે;
નિરમળદાસ નિરભે ભએ, ગુરૂ દીયોહે બતાઇરે.
ખસમન૦ ૪

પદ.

દોપર ભોતર આયહે, સાબત નહીં કાંઇરે; ટેક.
ઈધર મન ના કરો, નહીં આતા ઓહીરે–
નામ ગુરૂ ખેલા કરો, બચે જન સોહીરે. દોપર. ૧
સત સમાગમ નિત્ત કરો, ભૂલો નહીં કોઇરે;

સત સમાગમ સારહે, દુજા નહીં કોઇરે. દોપર. ૨
ચાંદ સૂરજ દોનો ચલે, જેસે ગણિત હોઈરે;
એસે મોહ લાગા નામસે, આવાગવન ના હોઇરે.
દોપર. ૩
લાખનમે કોઇ ના મીલે, કોટોનમાં કોઇરે;
નિર્મળદાસ ગુરૂ ગમબિના, પાવે નહીં કાંઈરે. દો૦ ૪

પદ.

બિન દેખે ઓહી દેશકા, ક્યા કરત બખાણારે; ટેક.
જ્યુ અંધેકી આરશી, સુજત નહીં ક્રારારે;
એસા બેદમા ભેદહે, કોઈ જાણત ન્યારારે. બિન. ૧
કામ ક્રોધ મદ લોભકી, સબ ફોજ અપારારે;
બિના ફનસકી કામઠી, કહો કોણ કુમારારે. બિન. ૨
રામનામ તર્ક સાંભરો, સબ ફોજ સંધારારે;
ડંકા બજા સતનામકા, તોડા ઝમકા દુવારારે.
બિન૦ ૩
બિન સતગુરૂ કછુ ના મિલે, મન કરો બાંચારારે;
સબ સંતનકી સાખહે, નિરમળ કોઈ ન્યારારે.
બિન દેખે૦ ૪

પદ.

અમરપૂરા નીચે બસે, મન શોધશે ભાઇરે; ટેક.
ઉપર લાલચ દેખકે, ફૂળ ખાને ન જાઇરે. અમર૦ ૧
જેસે જગતમે ઝાડહે, ફૂળ દેખલો ભાઇરે;
ફૂળ ચાખ્યા બહુ ભાતકા, પીછે જગતમે આઈરે.
અમરપુરા૦ ૨
બિન બોયા સંસારમાં, બાડી અજબ બનાઈરે;
નાહાના વિધકુ ફૂળ લગે, જેસે જાળ બંધાઇરે.
અમરપુરા૦ ૩
જબ સતગુરૂ પૂરા મિલે, માથા જાળ કટાઇરે;
રામનામ નીજ મંત્રહે, સોહી દીયોહે બતાઇરે.
અમરપુરા૦ ૪
નવ દરવાજા મુંદહે, દસમે ઘર આઇરે;
નિરમળદાસ સતગુરૂ મિલે, ઝંમ દ્વાર ખૂલાઈરે.
અમરપુરા૦ ૫

પદ. (રાગ મડી.)

રૂપીઆ બનાબત ધુબકા, નહીં બાજીગર જોગીરે;
આપણુ ઘર ખાલી પડા, દુસરેપર મોહારે. રૂ૦ ટેક.
બાજીગર બાજી રચી, કમળા એસી કુલીરે;

ચાર ઘડીકા ચાંદના, અંતે ધુળકી ધુળીરે. રૂ૦ ૧
કથની કથે બ્રહ્મ ગ્યાનકી, આપણ રસ ભોગીરે;
અંતર ઘટકી જાણતા, જાકે હાથ દોરીરે. રૂ૦ ૨
સાધનસે અંતરકરે, સોતો નર્કકા ભોગીરે;
ઉપરસે નવ નીવડાં, ભીતર કપટકી છુરારે. રૂ૦ ૩
રામનામ મંત્રા જપો, છોડો કપટકી છુરીરે;
કોટી કર્મ કટજાઅગા, ગાવે નિરમળ જોગીરે. રૂ૦ ૪

પદ.

કાહાંસે આએ કાહાં જાવગે, કાહાં ધામ તુમારારે. ટેક
સુનસે આએ સુનમે ચલે, ગુરૂ સાખ પુકારારે;
શબ્દ સુરત જીનકે વશી, આવાગવનસે ન્યારારે.
કાહાંસે.
રામનામ ટંકશાલહે, બાંધો કમર કટારારે;
પાંચ પચીસકો વસ કરો, ઉતરો ભવ પારારે.
કાહાંસે. ૨
જોગી જંગમ સેવરે, સબ જોગ પસારારે;
ઓહી નામકે કારણે, છોડા કુલ પરિવારારે.
કાહાંસે. ૩
માયાકે પરપંચસે, કોઈ કોઇ ન્યારારે;

નિરમળદાસ નિરમળ ભએ, છોડા જગત વિકારારે.
કાહાંસે. ૪

પદ.

ગુરૂકા શબ્દ ચુકા નહીં, તેહી કાલન ખાયારે. ટેક.
રોમરોમમે રમી રહે, સબ કાળકી માયારે;
નિરાકાર સોઇ શબ્દહે, તેહી કાળન ખાયારે. ગુર. ૧
ઉતપત્ત પ્રળેકારહે, તીન લોકમે છાઆરે;
રરંકાર નીજ મંત્રહે, વિર્નંજન પાયારે. ગુર. ૨
જોગી જંગમ સેબરા, ચારો ભેદ ન ગાઆરે;
બેદસે ન્યારા ભેદહે, તાહાં કાલ ડરાયારે. ગુર. ૩
સંગત કરત સત નામકા, તાહાં કાળ ન આયારે;
નિર્મળદાસ નિર્મળ ભએ, ગુરૂ પાસ બોલાઆરે.
ગુરૂકા શબ્દ ચુકા નહીં. ૪

પદ.

ગુરૂકા શબ્દ જાણ્યા નહીં, મન ભયોરે હરામીરે;
ડુબિમુવા સંસારમે, બિન આગને પાણી. ગુર. ટેક.
માયાકે પ્રપંચમે, ભુલે મુનિ જ્ઞાનિરે;
કોઈ સંત ભાગીબચે, સોતો મનકું આણી. ગુર. ૧
કે'ણી કહે રે'ણી નહીં, રેણી રહી સોઈ સાધવા;

પાવે પદ નિર્વાણી, સોતો અકથ કહાણી. ગુરૂ. ૨
સંગતસે સંશે મિટે, સતગુરૂ પેછાની;
ભ્રમકી બાડી ખુલગઈ, બેઠ પુરૂષ પુરાણી. ગુરૂ. ૩
હદ બેહદસે પારહે, નિર્મળદાસ પેછાણી;
કહે કબીરા ધર્મદાસસે, બુજ શોહી ગ્યાની. ગુરૂ. ૪

પદ. (રાગજનકપૂરનો.)

હદ બેહદશો કોણહે, કોઈ કહો નિશાની;
કોણ ગુરૂ નિર્બાણહે, કાહાં સુરત સમાની. હદ. ટેક.
નિર્ગુણ સ્વામી કોણહે, થીર્ગુણ મસ્તાની;
કોણ ગુરૂ કોણ શિષ્યહે, કોણ સેવક ધ્યાની. હદ. ૧
કાહાં માઆ કાહાં ભ્રંમહે, કાહાં સતગુરૂ ગ્યાની;
કાહાં રામકા નામહે, કાહાં ચોટ નીશાણી. હદ. ૨
કાહાં જમીન આસમાનહે, કાહાં પવન યાને પાણી;
કાહાં જોગી જગમગ જલે, કાહાં સુન સમાની. હદ. ૩
પાંચ તત્વ સો કોણહે, પચ્ચિસો નારી.
નિર્મળદાસ તીનો કોણહે, ઉલટીરે બાની. હદ. ૪

॥ પદ. ॥

રહસા નિર્ગુણ નામકા, ગાવે કોઈ જગંરથ જોગી;
અલગ રહે સંસારમે, સોતો રંગનારે ભોગી. ર૦ ટેક.

જબ લેહેર ઉઠી ગુરૂ ગ્યાનકી, નિપજ્યા નિરમળ મોતી;
અંત ઉજીઆરા હોઈરહ્યા, જળે અખંડ જોગી.
રહસા૦ ૧
સુન નગરીમે આસન કરે, ધુણી ધ્યાન લગાયા;
તીનો ગુણ સંસારકે, ચોથેસે લાયા. રહસા૦ ૨
જળકા કુંભ જળહળ ભરયા, સોતો સાગર સમાયા;
આપ આપનમે કર બીચકે, સોતો બ્રંમ સમાયા.
રહસા૦ ૩
પાંચ પિયારીને પરહરે, પર ફિરતી હમારી;
ચઢી ખુમારી નહીં ઉતરે, લાગી અણહદ તારી.
રહસા૦ ૪
સતગુણસે નિર્ગુણ મીળા, નિર્મળદાસ પહચાનાં;
કહે કબીરા ધર્મદાસસે, એતો અનહદ બાની.
રહસા૦ ૫

॥ પદ. ॥

અરે જોગી જોગ સાંધો, ભોગ સબ ત્યાગો;
ઘરમાં રોગ નહીં આવેરે— અરે જોગી૦ ટેક.
રામરસ ભોજન કરો, ઉપાધી અલગ કરો;
જ્હારે જોગી—અપનેપે, આપ અનુરાગો— ભોગ સબ

ત્યાગો.— અરે જોગી० ૧
જોગી— જપી તપી ધ્યાની, સબી રામરસ છાણી;
હરે જોગી અમરતપ્યાલા, મત વટલોરે- ભોગ સબ
ત્યાગો. હરે જોગી० ૨
રોમ રોમ રંગ છાયા, ગુરૂકે ચરણે આયા; હરે જોગી
અંતર પટ પ્રકાશો— ભોગ० હરે જોગી० ૩
એસંત કોઈ કોઇ, જગતસે ન્યારે હોઇ; હરે જોગી
સેનિર્મળદાસ રંગ લાગા— ભોગ० હરે જોગી० ૪

પદ.

હરે જોગી તનવાજી, મનકી રમત,
ફેસા ઉલટકર ફેંકોરે— હરે જોગી० ટેક.
સબ્દકા પાસા ફેંકો, રામનામ બાજી જીતો;
હરેજોગી— દુસરે પર નહીં આસા. મનકી રમત० ૧
શોલા દુ નાવ ત્રીસ જોતી, એકકુ પકડ દેખો;
હરે જોગી- સુન નગરી મેરા બાસા. મનકી રમત० ૨
સુરત સેવા જીતો, ગુરૂકે ચરણે દેખો;
હરે જોગી- જોતમે જોત પ્રકાશો. મનકી રમત० ૩
નિર્મદાસ ગુરૂ ગ્યાની, બોલત અગમ વાણી;
હરે જોગી- હે બાજી જીતો અવિનાસી. મનકી०— ૪

પદ.

એસા કોઇ અવધુતા, મનકું પકડ બાંધે;
સુરત નાર ઘર લાવેરે. હોજી- એસા૦ ટેક.
અગમકી ખીડકી ખોલે, પછમ દીશાકું ચલે;
બંકનાલ ઘર પાવેરે- હોજી. એસા૦ મન૦ ૧
બંકનાલ ઘર પાવા, સૂનકે શિખર આવા;
શબ્દમા સરતા સમાવેરે- હોજી. એસા૦ મન૦ ૨
અણુભયકી ઘટા ચઢી, પ્રેમકી લાગી ઝરી;
નિર્ભય નાસન ઉડાવેરે- હોજી. એસા૦ મન૦ ૩
સંત લોક બાસ કીના, ગુરૂકે ચર્ણે ચીન્યા;
નિરમળદાસ જસ ગાવેરે- હોજી. એસા૦ મન૦ ૪

પદ.

એસા કોઈ હરીજન, પ્રેમકા પ્યાલા પીવે;
સદા રહત રંગ લાલારે- હોજી. એસા૦ ટેક.
ના કાહુએ રાગ દોખ, ના કાહુસે બેરભાવ;
ગુરૂકા શબ્દ પીયા પ્યાલારે- હોજી. એસા૦ ૧
ના કાહુસે મેરીતેરી. ના કાહુસે પ્રીત જોડી;
આપમે આપ સમાવેરે- હોજી. એસા૦ ૨
અમરકા પ્યાલા પીયા, સુનમે દીપક કીયા;

રોમ રોમ રંગ છાવાલે હોજી. એસા૦ ૩
જેસે ગુંગા ગુડખાયા, આપમે આપન પાવા;
નિરમળદાસ જસ ગાવેરે. એસા કોઇ૦ ૪

પદ. (રાગ શોરઠ.)

મોજ ઉઠચલી પવનકે સંગ, જબ મીલગએ પાંચો રંગ
મોજ ઉઠ ચલી પવનકે સંગ. ટેક.
જબલગ આશઃ તબલગ બાશા, ખેલાહે ચો રંગ;
તૂટી દોર હાથન આવે, જ્યું ઉડચલા પતંગ. મોજ૦
મેરીમેરી કર ધન ધામ મીલાયા, મેહેલ બના ચોરંગ
બાઇબંધ ઓર કુટંબ કબીલા, કોઇન આવે સંગ. મો૦
અબહુ ચેત હેત કરી હરીસે, ગુરૂ શબ્દમે રંગ;
રામ નામકી નાવ બનાલે, ઉતર ચલે સતરંગ. મો૦
સપ્ત લોક સતગુરૂકા બાશા, મિલગએ એકઈ રંગ;
નિરમળદાસ રામરંગ માતા, ચડેના દૂજા રંગ. મો૦

પદ.

હરે મન સમજદેખ બાંકડા, યા તન પાંણી જેસા ઘડા
હરે મન સમજ દેખ બાંકડા. ટેક.
બંગલા બવા બાંબ દો લાગા, ગેલન વાસા આડા;

ઇંગલા પીંગલા સુખમન નારી, બાંકનાલ પર ઝુલા.–
હરે મન૦ ૧
જૈસે સૂર ચઢે લડનેકું, ફીર પીછા નહીં ફીરા;
એસા ધ્યાન લગાવો સતગુરૂસે, સુનશિખર પર ચઢા–
હરે મન૦ ૨
સુન્ શિખરપર અધર સીંધાસન, તાહાં પુરૂશ એક ખડા
કોટી ભાન જાકી નખકી શોભા, તાહાં દેખ મન અડા–
હરે મન૦ ૩
ભએ પરતિત દરશ જબ પાયા, અનહદ બાજા ઝરા;
નિરમળદાસ દઆ સતગુરૂકી, પ્રેમ મગન હોઈ લડા–
હરે મન સમજદેખ બાંકડા. ૪

પદ.

નૈઈઆમે નદીઆ ડૂબીજાએ, કોઇ દેખોરે લોકા; નૈ૦
કીડી ચાલી સાવરે, નવમણ કાજલ સાર;
હાથી ઘોડા લીયા બગલમે, ઉંટ લીએ લટકાય. નૈ૦૧
એઇ કીડીકે મૂતસેરે નદી નાવ બહીજાય;
બ્રાહ્મણ આવે ધોતી છાંટે, સાધુ જાપ કરજાય. નૈ૦ ૨
ઓઇ કીડીકે મરેસેં, નવસેં ગાધ અઘાય.
ઓહી માસે જો બચોગયા, ચીલ લીએ ચકરાય. નૈ૦ ૩

કહે કબીરા સુનોભાઇ સાધુ, એ પદ હે નિરવાણ;
એ પદકા જો અર્થ બતાવે, સોઇ સત્ સમાન. નૈ૦ ૪

॥ પદ. ॥

એકઘર જાના દોનો દીન, કોઇ સંત રહે લવલીન;
એક ધર જાના દોનો દીન. ટેક.
નહીં કોઇ પંડીત નહીં કોઇ કાજી, પાંચ તત્વ ગુણ તીન
કોઇ સુણત કોઈ કાન છેદાવે, દુગધા આપે કીન.–
એક૦ ૧
કોઇ ગાડે કોઈ ફુંકાવે આવે, દેખો જગતકી રીત;
કોઈ ભૂત કોઈ પ્રેત બનોહે, કોઇ ઝીંદ કોઇ પીર.
એક૦ ૨
કોઈ સંધ્યા નિમાજ પઢતહે, કોઇ ધ્યાનમે લીન;
રામ રહીમ એક કર જાણે, શોઈ સંત પ્રવિણ. એક.૩
ચાર બેદસે નહીં કોઇ ન્યારા, ભેદ સંતકુ દીન;
નિરમળદાસ જગતસે ન્યારા, રામ રહીમમે લીન.–
એક ધર જાના દોનો દીન ૪

પદ.

લોભમોહ નદીઆ ડુબીજાએ, જહાં ભક્તિ નાવ તરી-
જાએ; લોભમોહ નદીઆ ડુબીજાએ. ટેક.

સુરતા ચલી ગુરૂ કરવાને, નવ તત્વ લીએ આંજ;
અહંકાર તુરંગ બગલમે લીના, લોએઉંટ લટકાય લો.
ઓહી સુરતાકે પ્રેમસે, દયા નદી બેહેજાએ;
નેમ ધર્મસે પાપ કટતહે, ગુરૂ જાપ મીલજાય. લોભ૦ ૨
ઓ સુરતાકે માલેસે, નવસેં નારી છકજાય;
ગ્યાન વૈરાગ પાંખ બને હોનો, અણુભયસે ઉડજાય.—
લોભ૦ ૩
નિરમળદાસ શબ્દકો સાંધા, નીરબંધન હોજાય;
ગુરૂ કૃપાસે અર્થ બતાવા, સમજલીયો મનમાહે.—
લોભમોહ નદીઆ ડૂબીજાય. ૪

॥ પદ. ॥

પીછે ઘુમે ગીરધારી, જાકી સુરતા ન ચુકે; પીછે૦ ટેક.
જસ પણીઆરી ભરત કુપ જળ,
પગડગ ધરત સુરત લગત તારી. પીછે૦ ૧
જેસે નટણી ચઢજાત બાંસપર,
ખેલત ખેલ ખસમન બિસારી. પીછે૦ ૨
જેસે પતંગ સંગ દીપકકે,
છોડત પ્રાણ બીલમ ન ધારી પીછે૦ ૩

નિરમળદાસ દયા સતગુરૂનકી,
અપને પિઆકે સંગ ખેલે પાસા સારી. પીછે૦ ૪

પદ.

એસી કોટી રાધાવારી,
જાકે હીરદે ગીરધારી. એસી૦ ટેક.
સુરત રાધિકા, ખસમ મોરારી;
આઠ પેહેર સંગ કરત વિહારી. એસી૦ ૧
મથુરા છાંડ ગોકુલ આએ,
કોઇ સંત જાણી લીના બ્રહ્મચારી; એસી૦ ૨
એસા જાન ભક્તી જીને કીના
આવાગવન તન દીયોહે બિસારી. એસી૦ ૩
નિરમળદાસ ભજનકુરે નિશદીન,
તૂટે ન તાર થૂર બલિહારો. એસી૦ ૪

પદ.

જબ ગુરૂ શબ્દ દીનો, અંદર દીપક કીનો;
તબસે સુરત લાગી, પિયાકે મિલનકુ. જબ૦ ટેક.
ફુલગઇ કપટ ટાટી, મીટીહે ઝંમકી ફાંસી;
આનંદ બર્ખાકી ભઈ, રોમ રોમ હરખે. જબ૦ ૧
મનકી પવન થાલી, સનમનન કરી;

સબ્દકો તડાકા ભયો, ગહેજ ઘુમરહે. આલી જ૦ ૨
અમર પિયાકું પાવા, પાંચોકુ પકડ લાવા;
પચીસોકુ બસ નહીં, રામરંગ છાયાહે. આલી જ૦ ૩
અનભયકી ઘટા ચઢી, પ્રેમકી લાગીહે ઝડી;
ગ્યાનકા ઘુમર શબ્દ, નિર્મળ હોઇ બરશાવાહે.
આલી જબ૦ ૪

પદ. (શોરઠ મલ્લારે.)

નામકીતો નાસ્તી નાહી, સપ્ત લોક દીપ માહી;
પીંડયો બ્રહ્મા, રોમરોમ રંગ છાવાહે. આલી ના૦ ટેક
ઉહંગ સોહંગ નામા, સુનમાહ સુન નામા;
શબ્દશે રહિત નામા, કુળ નહીં નામ હે. આલી ના૦
અક્ષરને અક્ષર નામા, બાવનસે રહિત નામા;
નામબિના કછુ નાહી, દેખનમે આવાહે. આલી ના૦
દેખાત અદેખ નામા, બાહેર ભિતર નામા;
ધુપ ઓર છાહી નામા, ઓંબકાર નામહે. આલી ના૦
સતગુરૂસે ભેદ પાવા, નામકા આકાસ છાવા;
નામકી ઉતપત્તી સબ, નિર્મળકુ દર્શાવાહે. આલી ના૦

પદ. (શોરઠ મલાર.)

બેદ થકે બ્રહ્મા થકે, શેશ ઓર મેહેશ થકે;
ગાતાહુકાં ગંમ નાહી, સતગુરૂકા દેશહે,
આલી બેદ૦ ટેક
નામ લીયા સબ કીયા, શાસ્ત્રહુકા ભેદ લીયા;
બિના નામ નર્કે ગયે, પઢે ચારો બેદહે. આલી બેદ૦
જગતકી ઉતપત્તી, માયા બિના કછુનાહી;
સાધુ હોયકે સાધાં નાહી, ગ્રંમપૂર બાસહે. આલી બે૦
બોલત નિર્મળ બાણી, બુઝે કોઇ અગમ ગ્યાની;
નામેકા પ્રકાસા, તીન લોકહુમે છાવા હે. આલી બેદ૦

પદ. (શોરઠ મલાર.)

સતગુરૂકા દેશ ન્યારા, જાણે કોઇ ગુરૂકા પ્યારા;
કહેણાંતો સબ કહે, રહેણીકા ઘર ન્યારાહે.
આલી સત૦ ટેક
સીખને પઢનેસે ન્યારા, કહેને સુનનેસે ન્યારા;
ગુરૂ બીના ગ્યાન, કહુ સ્વપને ન પાવાહે. આલી સત
તનસે મનસે ન્યારાં, જુઠાઓ સાચાંસે ન્યારા;
શબ્દસે રહિત નામ, જુઠામે નહીં આવાહે. આલી સત
મેરીઓ તેરીસે ન્યારા, માન અપમાનસે ન્યારા;